

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare, împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 17 decembrie 2015 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2016, declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, și de avocatul Valentin Cristea, în numele inculpatului

***Sîrbu Veaceslav Tudor**, născut la
27 ianuarie 1979, originar și locuitor al mun.
Chișinău, bd. G. Vieru 22/3, ap. 1, cetățean al R.
Moldova, anterior condamnat prin:*

*1) sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău
din 08.02.2007, în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f)
Cod penal, la 5 ani închisoare.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 27.10.2014 – 17.12.2015,
instanța de apel: 22.01.2016 – 29.01.2016,
instanța de recurs: 29.07.2016 – 22.11.2016.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 17 decembrie 2015, Sîrbu Veaceslav a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d), 82 Cod penal la 4 ani închisoare și în baza art. 192 alin. (1), 82 Cod penal la 1 an închisoare.

Potrivit art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 17 decembrie 2015.

2. Instanța de fond a constatat că, începând cu data de 12 mai 2014, aproximativ ora 18.00, Sîrbu V., deplasându-se cu troleibuzul de pe ruta nr. 24, în direcția sect. Ciocana, mun. Chișinău, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în timp ce troleibuzul ajungea în stația bd. Mircea cel Bătrîn, pe ascuns, a sustras din geanta lui Chitic T. un portmoneu la prețul de 300 lei, în care se aflau pastile „Alactin” la prețul de 200 lei, bani în sumă de 300 lei, 50 dolari SUA, care conform cursului BNM constituie 678,96 lei, și un card bancar de la banca „Moldindconbank”.

Ulterior, continuându-și acțiunile criminale, inculpatul, dispunând de cardul bancar menționat și de codul PIN, a sustras de pe contul părții vătămate Chitic T. bani în sumă de 3900 lei.

Tot el, la 04 noiembrie 2014, în perioada de timp de la ora 19.00 până la ora 19.30 min, aflându-se în troleibuzul nr. 24, care se deplasa din str. Pan Halippa spre str. Alecu Russo 20, mun. Chișinău, având scopul sustragerii bunurilor altor persoane, a sustras pe ascuns din geanta lui Cornea I. portmoneul de culoare neagră, la preț de 150 lei, în care se aflau bani în sumă de 600 lei, cauzându-i părții vătămate o daună în proporții considerabile, în sumă totală de 750 lei.

Tot el, la 14 mai 2015, aproximativ orele 09.00, deplasându-se cu troleibuzul de pe ruta nr. 1, pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, mun. Chișinău, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane din geanți, din motive de cupiditate, nefiind observat de nimeni, profitând de neatenția proprietarului și aglomerația din troleibuz, a sustras din geanta care se afla pe umărul lui Belecci M. un portmoneu confecționat din piele la prețul de 250 lei, în care se aflau bani în sumă de 200 lei și carduri bancare eliberate pe numele ultimei, cauzând părții vătămate o daună în sumă totală de 450 lei.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina, însă aceasta a fost dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Chitic T. a declarat că, constatând lipsa cardului bancar, a solicitat băncii blocarea acestuia, dar a fost informată că banii au fost sustrași.

Partea vătămată Cornea I. a indicat că ieșind din troleibuz, a depistat că din geantă îi lipsește portmoneul. A observat că inculpatul zâmbea mulțumit.

Partea vătămată Belecci M. a comunicat că după ce a coborât din troleibuz a stabilit că din geantă îi lipsește portmoneul.

Martorul Gherbanovscaia E. a indicat că a avertizat-o pe Cornea I. despre faptul că cineva îi sustrage lucruri din geantă. Aceasta nu a reacționat, crezând că este o glumă, iar coborând din troleibuz a depistat că din geantă îi lipsește portmoneul.

Martorul Marchitan A. a declarat că, urcând în troleibuzul nr. 24, o domnișoară le-a spus că lui Cornea I. i-a fost deschisă geanta și a indicat la un bărbat.

Vinovăția inculpatului se confirmă și prin probele scrise anexate la materialele cauzei:

procesul-verbal de ridicare din 11.07.2014, conform căruia de la SA Moldindconbank au fost ridicate imaginile foto efectuate de AtM030 și a informației privind extragerea banilor de la alte bancomate;

procesul-verbal de examinare a obiectului din 26.09.2014, a informației parvenită de la SA Moldindconbank;

procesul-verbal de ridicare din 05.08.2014, conform căruia de la SA Banca Comercială Română au fost ridicate imaginile foto efectuate de AtM-ul de pe adresa indicată;

procesul-verbal de examinare a obiectului din 24.09.2014, a purtătorului de informații ridicat de la Banca Comercială Română;

raportul de expertiză portretistică nr. 8581 din 02.10.2014;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 05.11.2014, prin care partea vătămată Condrea Iulia I-a recunoscut pe inculpatul Sîrbu V.;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 20.11.2014, prin care martorul Marchitan A. I-a recunoscut pe inculpatul Sîrbu V.;

procesul-verbal de confruntare din 20.11.2014 (f.d. 17), care indică la veridicitatea declarațiilor părții vătămate Chitic T. și explică faptul sustragerii bunurilor de inculpat;

procesul-verbal de ridicare din 26.05.2015, a imaginilor video de pe adresa indicată, bancomatul nr. 68;

lista tranzacțiilor efectuate la data de 12.05.2014, prin intermediul cardului emis pe numele Chitic T., precum și a imaginilor foto aferente tranzacțiilor nr. 2 și 3 din tabelul din Anexa 1.

Astfel, potrivit declarațiilor părții vătămate Cornea I., inculpatul este persoana care i-a furat portmoneul, aceasta comunicând instanței că l-a văzut zâmbind în troleibuz, motiv din care l-a recunoscut și la urmărirea penală.

Totodată, din lista tranzacțiilor efectuate la data de 12.05.2014, prin intermediul cardului emis pe numele Chitic T., precum și a imaginilor foto aferente tranzacțiilor nr. 2 și 3 din tabelul din Anexa 1, rezultă evident că inculpatul după sustragerea portmoneului a recurs și la extragerea banilor din cont.

În declarațiile inculpatului lipsesc răspunsuri concrete, acesta urmărind scopul inducerii în eroare a instanței, inițial indicând că nu deține carduri bancare, ulterior confirmând faptul că a extras bani de la bancomat, dar de pe cardul tatălui său.

Mai mult, inculpatul a comunicat că nu-și amintește dacă s-a deplasat cu troleibuzul nr. 24, însă partea vătămată Cornea I. a confirmat că după ce a coborât din troleibuz și a verificat geanta, a văzut că portmoneul îi lipsea, și uitându-se spre troleibuz, a văzut inculpatul.

Prin urmare, este cert că numai văzându-l atunci, partea vătămată Cornea I. putea să recunoască inculpatul, iar argumentele inculpatului sunt inadmisibile, recunoașterea persoanei având loc după particularități destul de certe, în conformitate cu prevederile art. 116 Cod de procedură penală.

În același timp, pe capătul de acuzare privind partea vătămată Cornea I., acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate tot în baza art. 192 alin. (1) Cod penal, sustragerea manifestându-se în condiții specifice, locul fiind un element obligatoriu - în apropierea victimei, din geanta acesteia – prin ce și se deosebește infracțiunea de pungășie de cea de furt, pungășia întotdeauna presupunând încercarea de luare a bunurilor anume din genți, buzunare, poșete sau alte obiecte prezente la victimă.

Astfel, sustragerea având loc din geanta părții vătămate Cornea I., în loc aglomerat, în troleibuz, urmează pe acest capăt de învinuire de reîncadrat acțiunile inculpatului din art. 186 alin. (2) Cod penal în art. 192 alin. (1) Cod penal.

Pe epizodele din 04.11.2014 și 14.05.2015, privind părțile vătămate Belecci M. și Cornea I., infracțiunea de pungășie este una continue, manifestată prin acțiuni intenționate, cu același scop, ce nu formează concurs de infracțiune, iar în cadrul episodului din 12.05.2014, privind partea vătămată Chitic T., inculpatul a comis o infracțiune de furt, deoarece prin sustragerea banilor și a cardului bancar, inculpatul a sustras pe ascuns și bani de pe contul părții vătămate, pricinuindu-i acesteia un prejudiciu considerabil.

Afirmațiile părții vătămate Belecci M., făcute în ședința de judecată, că inculpatul i-a sustras din portmoneu suma de 800 lei, sunt nefondate, deoarece imediat după săvârșirea infracțiunii aceasta a depus la organele de drept o plângere unde a indicat că i s-a sustras suma de 200 lei, iar costul portmoneului îl evaluează la 250 lei, prejudiciul constituind suma de 450 lei, la baza sentinței urmând a fi puse plângerea inițială a părții vătămate, precum și actele subsecvente, ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul, care nu au fost contestate de partea vătămată.

Totodată, vinovăția inculpatului pe acest epizod a fost dovedită prin declarațiile părții vătămate și prin procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere din 02.06.2015.

La încadrarea acțiunilor inculpatului, de sustragere a bunurilor de la partea vătămată Chitic T., în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, se va ține cont de faptul că, deși inculpatul a sustras din obiectul din apropierea victimei o parte din bunuri, ulterior cu cardul bancar el a sustras de pe contul acesteia suma de 3900 lei, cauzându-i un prejudiciu material considerabil.

Argumentul apărării privind achitarea inculpatului pe motiv că nu a fost văzut de partea vătămată Belecci M. este nefondat, infracțiunea săvârșită presupunând modul ascuns de sustragere, vinovăția inculpatului de comiterea furtului fiind dovedită prin probe incontestabile.

Sustragerea banilor de pe cardul bancar al părții vătămate Chitic T. a fost demonstrat prin lista tranzacțiilor efectuate la data de 12.05.2014, prin intermediul cardului emis pe numele Chitic T. și a imaginilor foto aferente tranzacțiilor nr. 2 și 3 din tabelul din Anexa 1.

Or, conform raportului de expertiză nr. 8581 din 02.10.2014, imaginile prezentate de instituția financiară reprezintă inculpatul.

Alegațiile apărării că acuzarea nu a probat că anume inculpatul este autorul nu sunt fondate, de vreme ce acesta nu a putut explica instanței de unde a preluat cardurile bancare și cum a intrat în posesia lor.

Argumentul apărării privind nulitatea probei de audiere a martorului Marchitan A. pe motiv că nu cunoaște limba de stat, este neîntemeiat, procesul-verbal de audiere a martorului fiind semnat, lipsind careva obiecții.

Mai mult, în instanță martorul a dat declarații în limba de stat și orice drept pretins încălcat la acest capitol nu și-a găsit confirmare.

În baza probelor administrate, instanța a constatat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului și a încadrat acțiunile lui în baza art. 192 alin. (1) din Codul penal, ca

pungășia, adică acțiunea în scopul sustragerii bunurilor altei persoane din buzunare și în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont că prin sentința Judecătoreiei Botanica, mun. Chișinău din 08.02.2007, inculpatul a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 5 ani închisoare, fiind în stare de recidivă, pedeapsa aplicată nu poate fi mai mică decât jumătate din maximumul pedepsei stabilite la norma incriminată. Acesta, la fel, nu poate beneficia și de institutul suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoarea.

Mai mult, pedeapsa cu închisoare este justificată de multitudinea condamnărilor anterioare, care indică la orientarea antisocială statornică a personalității inculpatului.

3. Avocatul Valentin Cristea a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, deoarece infracțiunea nu a fost săvârșită de ultimul.

Apelantul a invocat că nu au fost prezentate probe concludente și utile, care ar permite instanței să-și facă o concluzie fermă dacă faptele au fost comise de inculpat, dacă faptele întrunesc elementele infracțiunii și dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestor infracțiuni.

Astfel, partea vătămată Chitic T., în ședința de judecată a declarat că nu cunoaște inculpatul, nu l-a văzut anterior și nu poate afirma că acesta i-a sustras portmoneul.

Instanța de fond a indicat în sentință acte procedurale, dându-le o apreciere voluntară, ***fără ca apărarea să ia parte la cercetarea și analiza acestor probe, și anume procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Chitic T. și inculpat, în realitate această acțiune procesuală neavând loc.*** Totodată, concluziile raportului de expertiză nr. 8581 din 02.10.2014 nu sunt relevante cazului, nefiind stabilită o legătură probatorie între identificarea persoanei după o înregistrare electronică și furtul cardului bancar din geanta părții vătămate.

Martorii Gherbanovscaia E. și Marchitan A. au confirmat în instanță că persoana din troleibuz și inculpatul sunt persoane diferite, care au trăsături comune. După cercetarea procesului-verbal de recunoaștere a persoanei, în care este indicat că Marchitan A. l-a cunoscut pe Sîrbu V., aceasta a declarat că cele indicate în procesul-verbal nu corespund adevărului, că ea nu a recunoscut inculpatul, dar că are trăsături comune.

Procesul-verbal de ridicare a fotografiei și procesul-verbal de recunoaștere a persoanei sunt probe obținute cu încălcarea prevederilor legale, acțiunile organului de urmărire penală fiind ilegale, or, contravin prevederilor art. 116 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind stabilit că anterior partea vătămată nu l-a văzut pe inculpat, pentru a-l recunoaște.

Instanța de fond nejustificat și ilegal a aplicat față de inculpat pedeapsa maximă prevăzută de art. 186 alin. (2) și 192 alin. (1) Cod penal, fiind neglijate criteriile generale de individualizare a pedepsei statuate în art. 75 Cod penal, infracțiunile săvârșite de acesta fiind din categoria celor ușoare și mai puțin grave.

Pedeapsa aplicată este nemotivată, inculpatul nerecunoscând vina și faptele incriminate, nefiind stabilite circumstanțe atenuate și agravante, iar aplicarea

pedepsei maxime din motiv că anterior inculpatul a fost condamnat este ilegală și contravine jurisprudenței CtEDO.

Totodată, **contrar prevederilor art. 394 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu a motivat imposibilitatea aplicării unei pedepse alternative și de ce aceste pedepse nu și-ar atinge scopul.**

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2016, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Sîrbu Veaceslav a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe episodul din 04.11.2014, în care figurează partea vătămată Cornea I., din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

S-au menținut dispozițiile sentinței privind condamnarea lui Sîrbu Veaceslav în baza art. 186 alin. (2) lit. d) și 192 alin. (1) Cod penal.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 29 ianuarie 2016, cu includerea perioadei aflării în arest de la 17 decembrie 2015 până la 29 ianuarie 2016.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a constatat că, pe 12 mai 2014, aproximativ ora 18.00, inculpatul Sîrbu V., deplasându-se cu troleibuzul de pe ruta nr. 24, în direcția sect. Ciocana, mun. Chișinău, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în timp ce troleibuzul ajungea în stația bd. Mircea cel Bătrîn, pe ascuns, a sustras din geanta lui Chitic T. un portmoneu la prețul de 300 lei, în care se aflau două pastile „Alactin” la prețul de 100 lei fiecare, în sumă totală de 200 lei, bani în sumă de 300 lei, 50 dolari SUA, care conform cursului BNM constituie 678,96 lei și un card bancar de la banca „Moldindconbank”.

Ulterior, continuându-și acțiunile criminale, inculpatul, dispunând de cardul bancar menționat și de codul PIN, a sustras de pe contul părții vătămate bani în sumă de 3900 lei.

Tot el, la 14 mai 2015, aproximativ orele 09.00, deplasându-se cu troleibuzul de pe ruta nr. 1, pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, mun. Chișinău, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane din geanți, din motive de cupiditate, nefiind observat de nimeni, profitând de neatenția proprietarului și aglomerația din troleibuz, a sustras din geanta de pe umărul lui Belecci M., un portmoneu din piele la prețul de 250 lei, în care se aflau bani în sumă de 200 lei și carduri bancare pe numele ultimei, cauzând părții vătămate o daună în sumă totală de 450 lei.

Tot inculpatul, **este învinuit** că la 04 noiembrie 2014, în perioada de timp de la ora 19.00 până la ora 19.30, aflându-se în troleibuzul nr. 24, care se deplasa pe str. Pan Halippa spre str. Alecu Russo 20, mun. Chișinău, a sustras pe ascuns din geanta lui Cornea I., portmoneul la preț de 150 lei, în care se aflau bani în sumă de 600 lei, cauzându-i părții vătămate o daună în proporții considerabile, în sumă totală de 750 lei.

Instanța de apel a reținut că nu este dovedită vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe episodul

sustragerii bunurilor părții vătămate Cornea I., iar **instanța de fond pripit și neîntemeiat a concluzionat asupra prezenței în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunilor incriminate.**

Astfel, la baza acestei învinuiri, au fost puse doar declarațiile părții vătămate Cornea I., nefiind prezentate alte probe pertinente și concludente.

Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 20.11.2014, potrivit cărui martorul Marchitan A. a recunoscut inculpatul ca fiind persoana care a sustras bunurile nu este veridic. În instanța de fond, martorul dat a indicat că în cadrul urmăririi penale nu a recunoscut persoana care a fost prezentată spre recunoaștere, ci a menționat că aceasta are trăsături comune cu persoana care a sustras portmoneul părții vătămate.

Totodată, **procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 20.11.2014 conține semnătura martorului Marchitan A. doar la rubrica prevenirii acesteia de răspundere penală conform art. 312-313 Cod penal, lipsind semnătura martorului la rubrica recunoașterii inculpatului ca fiind persoana care s-ar fi aflat în troleibuz, această probă fiind inadmisibilă, întocmită cu încălcarea prevederilor art. 116 alin. (7), 260 Cod de procedură penală.**

Potrivit procesului-verbal de confruntare din 20.11.2014, dintre bănuitul Sîrbu V. și martorul Marchitan A., aceasta nu a văzut ca inculpatul să fi introdus mâna în geanta părții vătămate.

Martorul Gherbanovscaia E. a confirmat că inculpatul nu este persoana care a sustras portmoneul de la partea vătămată Cornea I.

Este imposibil de menținut condamnarea inculpatului doar în baza declarațiilor părții vătămate Cornea I., **care indică direct la inculpat ca fiind persoana care a comis infracțiunea.**

Afirmațiile părții vătămate că prietenii săi, care se aflau în troleibuz, au indicat la inculpat că ar fi sustras bunul, contravin declarațiilor martorilor Gherbanovscaia E. și Marchitan A., care au menționat că inculpatul nu este persoana care s-a aflat în troleibuz și a sustras portmoneul părții vătămate.

Astfel, inculpatul urmează a fi achitat pe episodul dat, **din motiv că fapta infracțională nu a fost comisă de către inculpat.**

Totodată, instanța de fond corect și legal a încadrat acțiunile inculpatului pe episodul din 14.05.2015, în baza art.192 alin. (1) Cod penal, axându-se pe declarațiile părții vătămate Belecci M., procesul-verbal de ridicare din 26.05.2015, a înregistrării video de la bancomatul nr. 68 al BC „Moldova Agroindbank” și procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 02.06.2015, prin care partea vătămată Belecci M. a recunoscut inculpatul ca fiind persoana care este imprimată pe fotografia ridicată de la bancomatul unde, imediat după sustragerea bunurilor sale, a fost folosit cardul bancar.

Prin procesul-verbal din 26.05.2015, a fost ridicată de la BC ”Moldova Agroindbank,, înregistrarea video, în baza căreia a fost efectuat tabel fotografic și depistat inculpatul.

Acțiunile inculpatului, săvârșite de acesta la 12.05.2015, calificate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, sunt bazate pe declarațiile părții vătămate Chitic T., procesul-verbal din 11.07.2014 de ridicare de la SA ”Moldinconbank,, a imaginilor foto și informația privind extragerea banilor de la alte bancomate,

procesul-verbal din 26.09.2014 de examinare a informației ridicate de la SA "Moldinconbank", documentele, informația ridicată de la SA "Moldinconbank", procesul-verbal din 05.08.2014 de ridicare de la SA „Banca Comercială Română Chișinău” înregistrările video și pozele efectuate de la ATM, procesul-verbal din 05.08.2014 de ridicare de la SA „Unibank” a fotografiilor de la ATM, procesul-verbal din 05.08.2014, de ridicare de la SA „Moldova-Agroindbank,, a înregistrărilor video și pozele efectuate de la ATM, procesul-verbal din 24.09.2014 de examinare CD-ul ridicat de la SA "Banca Comercială Română Chișinău", raportul de expertiză portretistică nr. 8581 din 02.10.2014, conform căruia imaginile foto ridicate de la BC "Moldova Agroindbank", BC „Unibank” și „Banca Comercială Română,, sunt valabile pentru un examen comparativ, pe aceste imagini foto în format electronic și pe imaginile foto model ale inculpatului, fiind reprezentată aceeași persoană.

Sunt nefondate alegerile apărării că concluziile raportului de expertiză nr. 8581 din 02.10.2014 nu sunt relevante cazului, nefiind stabilită legătura probatorie între identificarea persoanei după o înregistrare electronică și furtul cardului bancar din geanta părții vătămate Chitic T.

Or, aceste afirmații au fost combătute prin procesul-verbal din 26.09.2014 de examinare a informației ridicate de la SA "Moldinconbank", potrivit căreia tranzacțiile efectuate la 12.05.2014 prin intermediul cardului emis pe numele lui Chitic T., adică tranzacțiile de retragere a numerarului prin intermediul bancomatelor BC "Moldinconbank" SA, BC „Moldova-Agroindbank" SA, BC „Unibank" SA și BC „Banca Comercială Română Chișinău".

Potrivit ordonanței din 24.09.2014 de recunoaștere a corpurilor delictive, la cauză penală au fost anexat CD-ul cu imaginile foto ridicate de la BC "Moldova-Agroindbank" SA, în cadrul procesului-verbal de ridicare din 05.08.2014, de la BC "Unibank,, SA, în cadrul procesului-verbal de ridicare din 05.08.2014 și de la BC „Banca Comercială Română Chișinău”, în cadrul procesului-verbal de ridicare din 05.08.2014.

Astfel, raportul de expertiză nr. 8581 din 02.10.2014 confirmă că imaginile prezentate de instituțiile financiare reprezintă anume inculpatul.

Argumentele apărării prin care invocă necesitatea cercetării probelor care ar fi demonstrat că inculpatul a sustras cardul bancar, modul, locul și timpul sustragerii sunt neîntemeiate.

Deși partea vătămată Chitic T. nu a văzut momentul sustragerii bunului său, precum și persoana care l-a sustras, faptul sustragerii portmoneului părții vătămate de către inculpat este integral dovedit prin faptul folosirii de către acesta a cardului bancar, care s-a aflat în portmoneu furat, prin extragerea mijloacelor bănești de la bancomate bancare în baza cardului sustras.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a săvârșit o infracțiune ușoară și una mai puțin gravă, că circumstanțe atenuante nu au fost constatate, iar cele agravante sunt condamnările anterioare.

5. Procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

Recurentul a indicat că decizia instanței de apel privind achitarea inculpatului pe art. 186 alin. (2) Cod penal, pe episodul sustragerii bunurilor de la partea vătămată Cornea I., este nefondată și neîntemeiată.

Astfel, instanța de fond și-a întemeiat concluzia de condamnare a inculpatului, inclusiv pe acest episod, pe declarațiile martorilor Marchitan A. și Gherbanovscaia E., care nu indică că personal au văzut momentul sustragerii dar că au fost anunțate de o altă persoană care a văzut comiterea infracțiunii.

Prezența inculpatului la 04.11.2014, în perioada de timp 19.00-19.30, în troleibuzul nr. 24 și comiterea infracțiunii, se confirmă prin procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 05.11.2014, potrivit căruia partea vătămată Cornea I. a recunoscut inculpatul, ca fiind persoana care i-a sustras bunurile

Conform procesului-verbal de confruntare din 20.11.2014 între partea vătămată Cornea I. și învinuitul Sîrbu V., partea vătămată a confirmat că anume persoana cu care se confruntă i-a introdus mâna în geantă, indicând că în timp ce stătea în picioare în spatele troleibuzului lângă ușă, geanta fiind pe umărul stâng, a fost anunțată de Gherbanovscaia E. că bărbatul care stă în stânga ei a introdus mâna în geantă. În cadrul confruntării a concretizat că acel bărbat este Sîrbu V.

Potrivit procesului-verbal de recunoaștere a persoanei din 20.11.2014, martorul Marchitan A., la fel, a recunoscut inculpatul ca fiind persoana care a sustras bunurile.

În procesul-verbal de confruntare din 20.11.2014, între martorul Marchitan A. și învinuitul Sîrbu V., martorul a confirmat că anume persoana cu care se confruntă a introdus mâna în geanta prietenei sale și i-a sustras bunurile, indicând că fiind în picioare, în spatele troleibuzului, lângă ușă, o domnișoară a văzut cum bărbatul care stătea lângă ei, a introdus mâna în geanta părții vătămate Cornea I., ea anunțând partea vătămată despre acest lucru. În cadrul confruntării a concretizat că acel bărbat este Sîrbu V.

Conform declarațiilor martorului Gherbanovscaia E., la 04.11.2014, aproximativ ora 19.00, împreună cu Cornea I. și Marchitan A. se întorceau de la ore cu troleibuzul nr. 24. În timpul călătoriei, o doamnă i-a comunicat că un bărbat a introdus mâna în geanta părții vătămate și chiar a arătat cu degetul în direcția lui, dând de înțeles, că anume el este furătorul. Ea a avertizat-o pe Cornea I. despre acest fapt și ultima, verificând geanta, a comunicat că lipsește portmoneul cu bani.

Declarațiile părții vătămate Cornea I., ale martorilor Marchitan A. și Gherbanovscaia E., depuse în cadrul urmăririi penale, au fost susținute în instanța de fond și cercetate în instanța de apel.

Argumentele instanței de apel privind lipsa semnăturilor martorului Marchitan A. în procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 20.11.2014 este nefondat și nu poate fi considerat nul, la etapa finisării urmăririi penale, inculpatul și avocatul său neavând careva obiecții sau cereri și demersuri în acest sens.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Valentin Cristea, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu s-a expus asupra motivului apărării că instanța de fond nu a cercetat probele pe care se întemeiază soluția, în special pe episodul din 12.05.2014.

Instanța de apel a ignorat că între partea vătămată Chitic T. și inculpat nu a fost efectuată confruntarea, or, proba dată nu putea fi pusă la baza sentinței de condamnare.

Organul de urmărire penală nu a ridicat probe de la instituția bancară, preluând actele pe care le deținea partea vătămată, aceste acțiuni fiind inadmisibile și ilegale, or, contravin prevederilor art. 116 alin. (1) Cod de procedură penală. Fiind stabilit că partea vătămată nu a văzut anterior inculpatul, pentru a-l recunoaște, este ilegală cerința prin care se solicită părții vătămate să confirme dacă persoana de pe fotografia pe care o deține și este de o calitate îndoielnică e una din persoanele prezente la recunoaștere. Asemenea constatare ar fi posibilă, în cazul în care partea vătămată ar fi văzut persoana, ar fi descris în ce circumstanțe a văzut-o și ar fi descris semnele și particularitățile distinctive după care ar recunoaște-o, reguli aplicabile și în cazul recunoașterii după fotografie.

La individualizarea pedepsei, instanțele de fond și de apel au luat în calcul doar faptul că inculpatul a fost anterior condamnat.

Astfel, pedeapsa maximă prevăzută de sancțiunile articolelor incriminate este inechitabilă, aplicarea a jumătate din termenele pedepselor prevăzute de sancțiunile articolelor fiind suficientă, chiar și în cazul prezenței stării de recidivă.

Instanța de apel nu a motivat respingerea argumentelor apărării, că instanța de fond a ignorat prevederile obligatorii ale art. 394 alin. (2) Cod de procedură penală, or, sancțiunile ambelor articole prevăd și pedepse alternative.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, conform art. 101 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. În corespundere cu art. 384 alin. (3), (4) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată

trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, iar instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată. În corespundere cu art. 394 alin. (1) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului sentinței (*pct. 2. din decizie*), instanța de fond nu a indicat motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării, și a pus la baza hotărârii probe necercetate în ședința de judecată și neconsemnate în respectivul proces-verbal, cum ar fi și: *procesul-verbal din 11.07.2014 de ridicare de la SA Moldindconbank a imaginilor foto efectuate de AtM030 și a informației privind extragerea banilor de la alte bancomate; procesul-verbal din 24.09.2014 de examinare a purtătorului de informații ridicat de la Banca Comercială Română; raportul de expertiză portretistică nr. 8581 din 02.10.2014, procesul-verbal de confruntare din 20.11.2014 (f.d. 17), care indică la veridicitatea declarațiilor părții vătămate Chitic T. și explică faptul sustragerii bunurilor de inculpat, lista tranzacțiilor efectuate la data de 12.05.2014, prin intermediul cardului emis pe numele Chitic T., precum și a imaginilor foto aferente tranzacțiilor nr. 2 și 3 din tabelul din Anexa 1.*

Mai mult, instanța a indicat incorect că în: **„procesul-verbal de confruntare din 20.11.2014 (f.d. 17), indică la veridicitatea declarațiilor părții vătămate Chitic T. și explică faptul sustragerii bunurilor de inculpat”**, or, în acest act procedural, de la f.d. 17, și care la fel a fost pus la baza sentinței de condamnare, figurează o altă parte vătămată – Cornea I.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Conform art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Potrivit art. 101 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost

săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descripțivului deciziei contestate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul apărării și repetate în respectivul recurs ordinar, inclusiv în felul în care acestea sunt reproduse la **pct. 3. și 5.1.** din prezenta decizie;

b) nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, în special pe capătul de învinuire privind sustragerea la 04.11.2014 a bunurilor părții vătămate Cornea I. În aspectul vizat nu a indicat în decizie motivele pentru care a respins probele și argumentele acuzării în consecutivitatea și esența probatorie a acestora, inclusiv în felul expus în recursul ordinar al procurorului, reproduse la **pct. 5.** din prezenta decizie.

Mai mult, concluzia instanței de apel că: **„procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 20.11.2014 conține semnătura martorului Marchitan A. doar la rubrica prevenirii acesteia de răspundere penală conform art. 312-313 Cod penal, lipsind semnătura martorului la rubrica recunoașterii inculpatului ca fiind persoana care s-ar fi aflat în troleibuz...”**, este absolut neîntemeiată, deoarece la rubrica recunoașterii inculpatului și la finele acestui act procedural există diverse semnături și nu ține de competența instanței să deducă că printre acestea lipsește semnătura martorului respectiv.

Pe lângă aceasta, instanța a repetat eroarea instanței de fond că în: **„procesul-verbal de confruntare din 20.11.2014 (f.d. 17), indică la veridicitatea declarațiilor părții vătămate Chitic T. și explică faptul sustragerii bunurilor de inculpat”**, odată ce în acest act procedural, de la f.d. 17, și care la fel a fost pus la baza sentinței de condamnare, figurează o altă parte vătămată – Cornea I.

Totodată, în circumstanțele enunțate, concluzia instanței de apel că: **„este imposibil de menținut condamnarea inculpatului doar în baza declarațiilor părții vătămate Cornea I., care indică direct la inculpat ca fiind persoana care a comis infracțiunea”**, devine una confuză și nefondată;

c) și-a raportat aprecierile privind achitarea inculpatului pe capătul de acuzare vizat la circumstanța că: **„instanța de fond pripit și neîntemeiat a concluzionat asupra prezenței în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunilor incriminate”**, dar ulterior, în mod divergent, a conchis că inculpatul urmează a fi achitat pe episodul dat: **„din motiv că fapta infracțională nu a fost comisă de către inculpat”**.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind

motive legale pe care se întemeiază soluția, iar instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursurile ordinare sunt întemeiate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind, că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor declarate, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, și de avocatul Valentin Cristea, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2016, în privința inculpatului Sîrbu Veaceslav Tudor, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 13 decembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun